

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET
HETILAPJA – IV. ÉVFOLYAM – 34-35. SZÁM, 2011. AUG. 28.

Kedves Testvérek!

Közeledett a húsvét, illetve akkor még pászka ünnep, és Jézus felment Jeruzsálembe. Tudta, mi fog következni, mégis ment, mert ez volt a küldetése. Megváltani, és már nem csak egy embert támasztani fel a halálból, hanem az egész emberiségnek megadni az életet, a megváltást. És most valami igazán

lát ezért a tanúságtételért az elmúlt két évezred során, sokszor éppen a szentnek nevezett inkvizíció működése révén. Ma már ez természetes lenne. Azonban miért nem tesszük mégis, ha lehetne. Azt persze egy percig se gondoljuk, hogy attól, hogy a fizikai üldözés megszűnt, vagy legalábbis nem érhető tetten itt nálunk, Európában, attól még a Sátán ne találna ki sokkal körmönfontabb ötlete-

*Mindazáltal a vezetők közül is sokan hittek benne,
mégsem vallottak színt a farizeusok miatt, nehogy kizárják őket a zsinagógából;
mert többre becsülték az emberektől nyert dicsőséget, mint az Isten dicsőségét.*

Jézus felemelve a hangját ezt mondta:

*„Aki hisz énbennem, az nem énbennem hisz, hanem abban, aki elküldött engem;
és aki lát engem, az azt látja, aki elküldött engem.*

*Én világosságul jöttem a világba,
hogy aki hisz énbennem, ne maradjon a sötétségben.”*

Jn 12,42-46

szörnyű dolog történt: nem vállalták Őt még azok sem, akik hittek benne. Talán még rosszabb volt ez, mint amikor meg akarták kövezni, vagy valami más gonoszságot forraltak ellene. Ma azonban minden korábbinál jobban szól hozzánk ez az íge, még akkor is, ha azóta már kétezer esztendő telt el.

Ma erről szó nincs, hogy bárkit is bántanának azért, mert Jézusban hisz. Ez persze már önmagában is óriási dolog, és nem lehetünk ezért eléggé hálásak Istennek. Hány és hány vértanú halt hősi ha-

ket arra, hogyan kell és lehet a bizonyágtételt lehetetlenné tenni. A legújabb, hogy azokat, akik hitelesen kívánják hirdetni az evangéliumot, azokat valami maradi konzervatív, idejét múlt embernek tünteti fel, sőt a legújabb ötlete a tolerancia számonkérése. Ezzel több baj is van. Mit nevezünk toleranciának, és egyáltalán kivel milyen mértékben kell toleránsnak lenni? A keresztyén ember számára a határt természetesen maga a Szentírás kell, hogy kijelölje, mit szabad és mit nem.

Jézus hívei attól féltek, hogy kizárják őket a zsinagógából. A mai ember attól fél, hogy megbélyegzik ezért a bizonyágtételért. De ezek földi dolgok, és ha az ember ki is zárja magát egy ilyen közösségből, attól még az élete megmarad. Ha azonban megtagadja Jézust, akkor az örök életből zárja ki magát. Ezt ma sem szabad elfeledni a modern keresztyénységnek sem, még akkor sem, ha ma egy kicsit úgy érezzük, hogy ez ma nem időszzerű, vagy úgy érezzük, hogy társadalmi státusunkat veszélyeztetjük vele.

Látni Azt, Aki Jézust küldte. Ez korábban egyszerűen nem volt lehetséges. Nem csak azért, mert az Örökkévaló Isten fizikai valójában nincs itt velünk, hanem sokkal inkább azért, mert a bűnös ember nem képes elviselni a látványát. Ez rá nem életet, hanem halált hozna. Az a tökéletesség, ami Istentől árad, elviselhetetlenné teszi az ember számára. Most azonban változott a helyzet. Jézuson keresztül láthatóvá vált, úgy, hogy annak következménye nem a halál, hanem az élet lett. Nekünk persze nem adatott meg, hogy fizikai értelemben lássuk Krisztust, az Ő Szent Igéjén keresztül mégis láthatjuk Őt. Mekkora kiváltság az Élő Istennel ma is ilyen áldott kapcsolatban lenni!

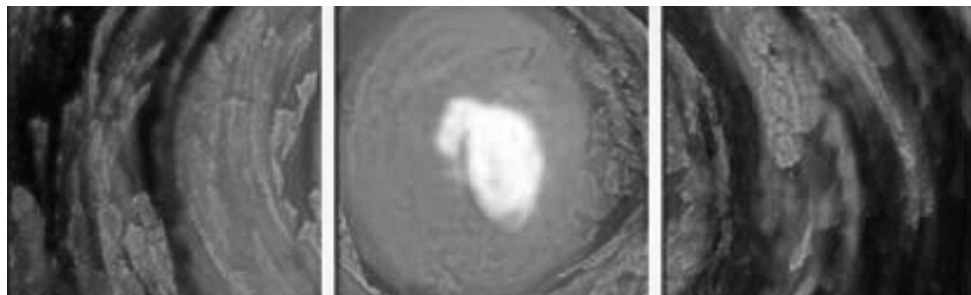
Nagy kérdés a világosság. Valójában az ember veleszületett tulajdonsága, hogy fél a sötétben. Olyan ez, mint egy ősi örökség, de ettől azért egy kicsit bonyolultabb a kérdés. Van egy amerikai film, az a címe, Barabás. Barabás történetét dolgozza fel Nagypéntek után, mintegy fikciószerűen. De maga a történet az ismert módon kezdődik. A nép kívánságá-

ra Barabást engedik szabadon Jézus helyett. Barabás jön fel a börtönből, ugye akkor még a börtönök általában pincehelyiséget jelentettek, és a legfelső lépcsőn visszahőköl. A római katona, aki kíséri, megkérdezi, hogy nem kell a szabadság? De nem erről van szó. Sokkal inkább arról, hogy megszokta a sötétet, azt ahol nem tűnt fel egy-két folt a ruhán, talán jobb volt ott. És így vagyunk vele mi magunk is. Mennyire jó volt a sötétben, és mennyire jobb volt, amikor nem látszottak annyira a bűneink. Tudni kell azonban, csak a világosság lehet az, ami megment. És ennek a világosságnak az elsődleges üzenete éppen az, hogy észrevenni a foltokat.

Visszatérve az előző gondolathoz: vállalni kell ma is Jézust, mert Ő maga a világosság. Vállalni a világosságot ma sem egyszerű, ma is bátorság kell hozzá. De más út egyszerűen nincs. Vállalni a ránk bízott üzenetet. Ma nem vállalunk ezzel semmilyen kockázatot, és mégis. Olyan nehéz. Nehéz, mert talán mást diktálna a korszellem. De másból nem származik világosság, semminek nincs ma sem nagyobb hatalma, mint Krisztusnak. Őt nem sikerült elhalgattatni erőszakkal. Tegyük róla, hogy a mai, finomabb eszközök se legyenek erre vonatkozóan sikeresek. Mert világosságot ma is sok helyen lehet keresni, de találni nem lehet, csak Jézusnál. A többi világosság pislákol egy ideig, majd kialszik. Jézus azonban marad, örökké.

Ámen!

(Elhangzott 2011. aug. 14-én.)

Kedves Testvérek!

Gyűlölni Krisztus követőit – nem mai gondolat, de sajnos nem is elavult. Erdemes azonban megnézni, mi is volt ennek a gyűlöletnek az alapja. Ennek a gyűlöletnek az alapja nem más volt, mint a másság, de teljesen más értelemben, mint ahogy azzal ma (vissza)élnek egyesek. Sőt, mondhatni, éppen az elentétes értelemben, mint ahogy ezt ma használják bizonyos körök. De mégis

az emberi logika szerint a gyűlöletre. Gondoljunk bele: valakik kiforgatják az addig olyan biztosnak tartott értékrendjüket, és bebizonyítják, hogy tévednek. És nem egy vagy két embernek, hanem egy egész népnek. Ez bizony, több, mint provokáció.

A fent leírtak a zsidó kortársakra vonatkoznak. De mi van a rómaiakkal? Nekik konkrétan ilyen természetű okuk nem volt a gyűlöletre, legalábbis ekkor még. Egy mondatot kivéve, amikor az adóról

*Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket.
Ha e világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét,
de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból,
azért gyűlöl titeket a világ.*

Jn 15,18-19

miben jelenik meg a másság, miben lesz más Krisztus gyermeke, mint a világé? Vegyük először az akkori helyzetet: Krisztus követői elhatárolódtak a szó bizonyos értelmében a hitüket csak vallásként megélő többségtől. Számukra az ószövetségi törvény mást és többet jelentett, mint a magát jó zsidónak jellemző és meghatározó többségnek. Számukra a törvény, annak teljessége, az életet jelentette, melynek ráadásul igaz magyarázatát már megadta nekik Jézus. Ez már önmagában is okot adott

kérdezett, Jézus nem került összeütközésbe Rómával. Ott látszólag épp hogy csitította kortársait, arra biztatva őket, hogy adják meg a császárnak ami a császáré. Igen, de ennek van ám egy másik olvasata is: azt, és csak azt adjátok meg a császárnak, ami az övé, vagyis ne imádjátok, mert az imádat az Élő Istent, és csak Őt illeti meg, és senki mást.

A gyűlölet azonban első sorban Jézusnak jár ki. Persze első ránézésre érthetetlen. Miért? Miért jár annak az embernek gyűlölet, aki annyi jót tett?

Egyszerűen azért, mert éppen ő volt az, aki ezt az értékrendet romba döntötte. Ez minden társadalomban főbenjáró bűn, akkor is, ha az éppen aktuális társadalmi értékrend ezt nem így mutatja ki. De talán nem is tudták igazán, kit gyűlölnék. Nem értették, kivel is állnak szemben, de lehet, hogy nem is akarták. Egyszerűbb volt gyűlölni, csak úgy, minden erőfeszítés nélkül.

Érdekesebb kérdést vet fel Jézus eszmefuttatása arról, hogy a világ szereti azokat, akik a világból valók. Ez a szeretet azonban olyan, mint amikor valaki rossz társaságba kerül. Sokáig úgy érezheti, hogy talált egy közösséget, ahol megértik és elfogadják olyanak, amilyenek. Hozzá hasonló emberek veszik körül, nem kell semmi különöset tenni azért, hogy elfogadják. Illetve mégis: elfogadni a csoport értékrendjét. És itt is erről van szó: el kell fogadni a világ értékrendjét, ahhoz, hogy a világ ne gyűlölje az embert, de ehhez meg kell tagadnia az isteni értékrendet. Ez a szeretet pedig halálos, nem az életre, hanem a halálra szereti azt, aki ebből kér.

Ahhoz, hogy tudjuk magyarázni, vagy érteni ezt az ígét, egy másik, jól ismert ígét is meg kell vizsgálni. Ez pedig a *János 3:16*. Vagyis, Isten erre a gyűlöletre nem gyűlölettel felel, hanem éppen azzal, hogy „...*az Ő Egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Egyik oldalon a gyűlölet, a másikon a szeretet, méghozzá nem is akármilyen. Jól mutatja, mire képes az ember és mire Isten.

Felvetődik a kérdés, hogy ma hogyan állunk a gyűlölettel, mennyire aktuális

ez az ige? Egyik oldalról ma azt lehet tapasztalni, hogy ennek a gyűlöletnek nincsenek kézzel fogható jelei, legalábbis itt Európában a szónak abban az értelmében, hogy bárkinek is a szó fizikai értelmében bántódása esne azért, mert Jézus követőjének vallja magát. A világ más részei sajnos, sokszor a mai napig más a helyzet. Lehetne sorolni, hogy ma is hol, milyen üldöztetéseknek vannak kitéve keresztény közösségek. Bizony, ma is aktuális imatéma, hogy Isten ezeknek a testvéreknek is adjon erőt, kitartást a próbákban is. Itt Európában ma más a helyzet, amiért Istennek legyen hála. De azért az üldözést, bár annak egy alig észrevehető verzióját mi sem ússzuk meg. Miben is nyilvánul ez meg? Leginkább a keresztény értékek viszonylagossá tételében, és abban az igényben, hogy ennek az elfogadását várnák el tőlünk is. Nyugaton egyes, magukat kereszténynek nevező felekezetek, ma már a toleranciát tekintik a legfőbb értéknek.

Úgy látszik a Sátán is tanul. Mára már megtanulta, a fizikai fenyegetés nem semmisíti meg az egyházat, tehát más-sal próbálkozik. Viszonylagossá tenni, relativizálni az abszolútumot, a tökéletest. Ma az üldözés abban merül ki, ami első ránézésre nem sok, hogy aki ezt nem fogadja el, azt igyekeznek marginalizálni. Nem lehet, ne engedjük. Ne feledjük: eleink vére volt a magvetés, és ma is ki kell állni ezzel az üldözéssel szemben is, ha kell.

Ámen!

(Elhangzott 2011. aug. 21-én.)

A FODRÁSZ ÉS AZ ISTEN

Egy ember elment levágtatni a haját és megigazíttatni a szakállát. Ahogy a fodrász dolgozni kezdett, kellemes beszélgetésbe elegyedtek.

Sok mindenről szót ejtettek, különféle területeken. Végül szóba került Isten is, mire a fodrász határozottan kijelentette:

– *Én nem hiszem, hogy Isten létezik.*

– *Miért ilyen biztos ebben?* – kérdezte a vendég.

– *Nos, csak ki kell nézni az utcára, hogy mindenki megértse, miért nem létezhet Isten. Most mondja meg őszintén, ha Isten létezne, hogy lehetne annyi beteg ember a világon? Hogy is hagyhatnának el szülők gyerekeket? Ha Isten létezne, se szenvedés, se fájdalom nem lenne. El nem tudok képzelni egy szeretettel teli Istent, aki lehetővé teszi mindezt körülöttünk.*

A vendég gondolkodott egy kis ideig, aztán úgy döntött, hogy nem válaszol a fodrász feltevésére, mert nem akart vitába keveredni.

Miután a fodrász befejezte a dolgát, a vendég fizetett, majd elbúcsúzott tőle és kilépett az utcára. A következő pillanatban szemébe ötlött egy ember, akinek hosszú, gondozatlan haja és loboncos szakállája volt. Piszkosnak és kultúrátlanak tűnt. A vendég visszafordult, és megint belépett a fodrászüzletbe, ahol megszólította a fodrászát:

– *Tudja mit mondok? Nem léteznek fodrászok a világon!*

– *Hogy mondhat ilyet uram?* – kérdezte meglepetten a fodrász. – *Hiszen itt vagyok én, én fodrász vagyok, nem? Épp*

most fejeztem be az ön hajának és szakállának a rendbetételét.

– *Nem, nem!*
– *erősködött a vendég.* – *Fodrászok*

márpedig nem léteznek, hiszen ha léteznének, akkor nem lennének olyan hosszú, gondozatlan hajú és szakállú emberek az utcán, mint az az ember ott, látja?

– *Ah, de hát attól még léteznek fodrászok!* – válaszolt a mester. – *Tehetek én arról, hogy az az ember nem jön be hozzám?*

– *Hát ez az!* – bólintott rá a vendég. – *Éppen erről van szó! Isten is LÉTEZIK! Tehet Ő arról, hogy az emberek nem fordulnak Hozzá, hogy nem keresik meg Őt?*

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet (IT):

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. em. gyülekezeti terem.) Az IT idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Úrvacsora: szeptember 4. (újkenyér)

Bibliaóra: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő bibliaóra időpontját és témáját lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkésznel lehet.

Házi IT, házi úrvacsora, lelkigondozói

beszélgetés: a gyülekezet lelkészével egyeztetendő.

A lelkész elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylisy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: kedden 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Prága 2, Vocolova 3)

Pilzen: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

PROGRAMAJÁNLO

– Szeptember közepéig még megtekinthető a **dunaszerdahelyi** (Szlovákia) **Csallóközi Múzeum** képzőművészeti gyűjteményéből összeállított kiállítás, a **Csallóköz-Kisalföld – „Régiók találkozása”** ciklus keretén belül. A kiállítás a PMKK foyerében található.

Az 1964-ben alapított Csallóközi Múzeum Dunaszerdahely legjelentősebb műemlék épületében kapott helyet, a Kondé Miklós nagyváradi püspök által építtetett Sárga Kastélyban, amelynek építését 1770-ben fejezték be, majd a 19. század elején klasszicista stílusban alakították át. A múzeum a Csallóköz eseménydús történelmét és gazdag népművészetét bemutató állandó tárlatokkal rendelkezik. 1986-ban a múzeum mellett kiállítótermet nyitottak, amely évente 5-6 művészeti kiállításnak ad otthont. *(forrás: hunginst.cz)*

KÉPREJTVÉNY (egy állat neve)

A

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ704000000007190131205, BIC (=SWIFT) SOLACZPP